

País Literari

La vida gira

Rafael Roca

Professor de Filologia Catalana a
la UV

De la mà de Publicacions de la Universitat de València (PUV), acaba d'aparèixer l'edició ampliada –«en realitat, la primera edició completa», tal com afirma l'autor– d'una obra que bé mereix el qualificatiu d'emblemàtica. Es tracta de *Mentre parlem. Fragments d'un diari iniciàtic (1979-1984)*, d'Enric Sòria, un dels exponents més destacats de l'assagística contemporània, que veié la llum per primera vegada en 1991 a Barcelona. El cas és que, en 1990, *Mentre parlem* obtingué el premi «Joanot Martorell» de Gandia. I que, tal com s'ha sabut ara, a l'hora de publicar-lo Edicions 62, que es feia càrrec dels originals guardonats en el certamen gandianà, comunicà a l'aleshores quasi desconegut autor –«a Catalunya, desconegut del tot»– que el seu dietari era massa voluminós, i que, si volia veure'l publicat, havia d'escurçar-lo. Tal com recorda Enric Sòria, retallar l'obra significava destruir-la o, si més no, transformar-la en una de nova; i «només la confiança interior en el que havia escrit i el desig de donar-ne a conèixer, almenys, la major part va poder vèncer el meu disgust i la meua comprensible renuència a mamprendre eixa forçada amputació».

Encara que és quasi segur que la majoria dels lectors de la primera edició de *Mentre parlem* no ens vàrem adonar de l'esporgada, és molt d'agrair que l'autor es prometera a si mateix «que un dia, tard o d'hora, havia de publicar-lo sencer, tal com l'havia pensat i escrit»; ja que això ha permès que, al cap de vint-i-tres anys i quan no ho esperàvem, puguem retrobar-nos amb un llibre –que formava part de les nostres lectures clàssiques– ampliat i renovat. Un volum, redactat amb una prosa exquisida, la major part dels judicis i reflexions del qual mantenen plena vigència, que amb els fragments restituits ha guanyat vigor, i que ja assenyalava el seu aleshores novell autor com un dels escriptors més conscienciosos, ponderats i cultes de les actuals lletres catalanes.

«La vida gira i tu romans, però no intacte», anotava a l'octubre de 1983 un Enric Sòria que, ara, s'hi reconeix com un «jove semidesconegut, ambicions i il·lusionat»; i que després de milers d'articles i més d'una dotzena de llibres es mostra potser més conscient que mai que «mentre parlem, l'herba alta verdedja, madura i es marceix, s'esblaimen les violetes, els lliris s'enfosqueixen i cauen», tal com resa la cita del benedictí alemany

«L'edició ampliada de *Mentre parlem* transmet la joia, la frescor i la bellesa del treball ben fet»

Hrabanus Maurus que encapçala el dietari. La nostra més entusiàstica felicitació a un autor a qui Saó sempre ha considerat de casa –tant de bo tornem a veure'l aviat col·laborant a les seues pàgines!–; i l'enhorabona a les PUV per l'encert d'haver coadjuvat a fer realitat un llibre que transmet la joia, la frescor i la bellesa del treball ben fet.

Coberta de l'edició ampliada

Enric Sòria

Mentre parlem

Fragments d'un diari iniciàtic

PUV
UNIVERSITAT
DE VALÈNCIA